

Εσπερινός στην Πανηγυρίζουσα Ι.Μ. Γοργουπηκού Ιωνίας

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως](#)

Τη Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου 2019, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ .Βαρνάβας χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό που τελέστηκε με μεγαλόπρεπια στην Ιερά Μονή της Παναγίας Γοργουπηκού στη Σίνδο. Η Ιερά Μονή πανηγυρίζει την 1η Οκτωβρίου, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τελεί τη Σύναξη της Παναγίας Γοργουπηκού.

Διαβάστε αναλυτικά την ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

Αξίζει να σημειωθεί, ότι η προσέλευση του κόσμου ο οποίος έσπευσε, από όλες τις Ενορίες της Μητρόπολης, για να προσκυνήσει και να εκφράσει το σεβασμό και την ευγνωμοσύνη Του στην ταχέως Επακούουσα Παναγία ήταν εντυπωσιακή.

Ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον Εύοσμο πρωτοπρεσβύτερος π.Γεώργιος Μίλκας παρουσίασε με τρόπο γλαφυρό την ευεργετική παρουσία της Υπεραγίας Θεοτόκου στη ζωή του κάθε χριστιανού.

Το ιστορικό της Θαυματουργικής Εικόνας της Παναγίας Γοργούπηκούς

Όπως αναφέρει στο Συναξάρι ο όσιος Νικόδημος, στη Μονή του Δοχειαρίου, στο δεξί μέρος της Τραπεζής του Μοναστηρίου, βρισκόταν μια παλαιά εικόνα της Παναγίας. Οι πατέρες της Μονής αναφέρουν ότι είχε αγιογραφηθεί από την εποχή του κτήτορος της Μονής Νεοφύτου, τον 11ο αιώνα. Το έτος 1646, που ήταν ένα έτος πολύ δύσκολο για την Ιερά Μονή, διότι δεν είχε τα απαραίτητα χρήματα για να πληρώσει τους καθορισμένους φόρους στους Τούρκους κατακτητές, ο τραπεζάριος του Μοναστηριού, περνούσε μπροστά από αυτήν την εικόνα συνεχώς, ακόμα και τη νύχτα βαστάζοντας στα χέρια του αναμμένα δαδιά.

Μια βραδιά, εκείνο το έτος, λοιπόν, καθώς περνούσε και πάλι μπροστά από την εικόνα της Θεοτόκου, ακούει φωνή να βγαίνει από την εικόνα και να του λέει: «Μην περνάς από εκεί και μαυρίζεις τον τόπο με καπνό». Ο μοναχός νομίζοντας ότι κάποιος άνθρωπος φώναξε, καταφρόνησε τη φωνή και δεν έδωσε σημασία. Μετά από λίγες ημέρες, κι ενώ εκείνος συνέχιζε να περνάει μπροστά από την εικόνα με αναμμένα τα δαδιά, ακούει και πάλι τη φωνή να του λέει: '«Ω Μοναχέ

αμόναχε, έως τότε θα συνεχίσεις να καπνίζεις τη μορφή μου και να με μαυρίζεις ατιμώντας με;».

Και συγχρόνως με τη φωνή έχασε ο ταλαίπωρος το φως του κι έμεινε τυφλός. «Έτσι καταλαβαίνοντας το σφάλμα του, ότι δηλαδή καταφρόνησε την πρώτη φωνή και δεν υπάκουσε, κατασκεύασε ένα στασίδι μπροστά στην εικόνα της Παναγίας και την παρακαλούσε συνεχώς να του συγχωρέσει αυτό το εξ' απροσεξίας αμάρτημα και να του χαρίσει το φως του, ώστε βλέποντας την Αγία Εικόνα της να την δοξάζει και να την ευχαριστεί πάντοτε.

Και η Παναγία μας, εισάκουσε την προσευχή του και του είπε: «Ιδού, από σήμερα σου χαρίζω το φως και πρόσεξε στο εξής να μην περάσεις με αναμμένα δαδιά, γιατί εγώ είμαι η Κυρία της Μονής αυτής και γοργά υπακούω σ' εκείνους που με επικαλούνται και τους χαρίζω τα προς σωτηρία αιτήματά τους, διότι καλούμαι Γοργοϋπήκοος».

Από τότε η Αγία αυτή εικόνα ονομάζεται Γοργοϋπήκοος, γιατί πραγματικά με τα θαυμαστά έργα της συνεχώς αποδεικνύει ότι γρήγορα υπακούει σ' εκείνους που προστρέχουν σ' αυτήν με ευλάβεια και πίστη.

